

Limburg feest!

1. Doel van het project

Het doel van het project 'Limburg feest' is om door een intense samenwerking tussen de Limburgse heemkringen en hun koepel (Heemkunde Limburg), de provincie Limburg en de Limburgse erfgoedcellen *enkele tientallen bekende en minder bekende Limburgse feesten te documenteren en hier rond een mooie uitgave te realiseren*. Bedoeling is dat iedere Limburgse heem- of geschiedkundige kring vrijblijvend de ruimte krijgt om in deze uitgave een typisch feest uit haar wijk of gemeente in de kijker te zetten.

Enerzijds wordt zo het verhaal achter heel wat typische feesten in Limburg verzameld en bewaard. Anderzijds krijgt de bijdrage die uw geschied- of heemkundige kring levert voor

deze uitgave een grote zichtbaarheid. Doordat binnen het project verschillende partners de handen in elkaar slaan, kan dit een heel mooie uitgave worden, die in heel de provincie (en daarbuiten) kan worden verspreid.

Hoe kan u nu meewerken aan 'Limburg feest'? Per heemkundige kring wordt er in de uitgave ruimte voorzien om één lokaal feest te documenteren (tekst en beeld). De geschied- en heemkundige kringen leveren dus het inhoudelijke werk. Daarna zullen Heemkunde Limburg, Provincie Limburg (PCCE), en de erfgoedcellen van Hasselt, Sint-Truiden, Tongeren en Mijnstreek, de uitgave praktisch en financieel realiseren. De heem- en geschiedkundige kringen worden als volwaardige partners vermeld. Zonder uw medewerking kan dit project immers niet tot

stand komen. Uiteraard ontvangt u deze uitgave ook zelf voor in de bibliotheek van de heemkundige kring.

We lanceren bij deze dan ook een warme oproep om samen met ons aan de slag te gaan voor 'Limburg feest'. Wij hopen dat de onderstaande teksten u zullen inspireren om de geschiedenis van lokale feesten te gaan optekenen.

2. Geschied- en Heemkundige kringen als experts voor lokaal erfgoed

De geschiedkundige- en heemkundige kringen in Limburg zijn grote kenners van de lokale geschiedenis. Grote fotocollecties of inzamelacties, urenlang archiefonderzoek, genealogische studies en vooral een passie voor heemkunde zorgen ervoor dat u als geen ander op de hoogte bent en blijft van feiten, figuren, gewoontes en gebruiken van uw dorp of deelgemeente. Door de jaren heen verzamelde u als heemkring objecten en documenten die iets vertellen over het leven van toen.

U hebt vaak ook een netwerk van kennissen, die over uiteenlopende onderwerpen van vroeger kunnen vertellen.

Deze kennis, ervaring en passie van uw leden zorgen ervoor dat uw vereniging dé expert bij uitstek is als het er op aankomt om bronnen over lokaal erfgoed op te sporen en te verzamelen en het lokale erfgoed, zoals bijvoorbeeld lokale feesten, te documenteren.

Sint-Evermarusspel

Elk jaar op de eerste dag van mei staan de inwoners van Rutten paraat om het Sint-Evermarusspel op te voeren. Er spelen enkel echte Ruttenaren mee. Er figureren ook enkele tientallen paarden. In dit spel eert men de Friese pelgrim Evermarus die op terugweg van Santiago de Compostella in Rutten werd vermoord en wiens dood tot enkele mirakels leidde. Pastoor Willem Portugaels organiseert reeds in de 17de eeuw tal van festiviteiten ter ere van deze heilige, waaronder een processie.

Zijn activiteiten moeten in elk geval spectaculair geweest zijn, want uit een archiefstuk blijkt dat in 1628 meer dan 3000 mensen aanwezig waren tijdens de feestelijkheden in Rutten. Het eigenlijke Evermarusspel zoals dat vandaag nog wordt opgevoerd, dateert uit 1827.

Kermiskoers

Vanaf de jaren 1950 kende nagenoeg ieder dorp en gehucht haar eigen kermiskoers. Meestal groeide zo'n wedstrijd uit tot een echt volksfeest. Zo vierde men in Stal (Beringen) op 13 juli 1959 feest op de paardenmolen, terwijl enkele tientallen wielrenners rondjes rond het centrum reden. Het was de eerste echte Stalse kermiskoers, georganiseerd door wielclub Cyclo Stal. Twee jaar na de eerste editie lokte de kermiskoers reeds enkele grote namen, zoals Rik Van Looy die in 1960 nog wereldkampioen was geworden. Tot 1983 werd de koers jaarlijks georganiseerd en op de erelijst prijkten mooie namen, waaronder voormalig Belgisch Kampioen Roger Swerts of Luis Ocana die in 1973 de Ronde van Frankrijk won. Door het stijgende prijzengeld was de wedstrijd voor beroepsrenners echter financieel niet meer haalbaar zodat de organisatie noodgedwongen moest stoppen.

een wijk of een gemeente en maken deel uit van ons erfgoed.

Soorten feesten

Een sluitende typologie van alle feesten opstellen, is vanwege de grote verscheidenheid nagenoeg onmogelijk. Enkele grote categorieën vallen wel af te bakenen, zoals privéfeesten, openbare feesten, profane of religieuze feesten. Zo spelen privéfeesten zich af binnen een beperkte kring. Dat kan een huiselijke kring zijn, waar heel wat feesten met 'rites de passage' te maken hebben, zoals een doop of een huwelijk. Onder de privéfeesten verstaan we ook feesten 'onder gelijken', bijvoorbeeld binnen een vereniging of sociale groep. Feesten van de (schutters)gilde bijvoorbeeld of het bedrijfsfeest voor iemand die op pensioen gaat. De meeste feesten daarentegen zijn toegankelijk voor iedereen binnen een stad of een dorpsgemeenschap. Hoewel, de lijn tussen openbaar en privé is niet altijd even scherp. Zo vierde vroeger het hele dorp een gouden jubileum, en is tegenwoordig iedereen welkom op het Oud Limburgs Schuttersfeest.

Openbare feesten worden in een gemeente of in een wijk/parochie georganiseerd. Ze kunnen ofwel profaan, ofwel religieus van aard zijn. Profane feesten zijn ofwel verbonden aan het kalenderjaar (de langste nacht, de oogst...) of aan een herdenking, zoals die van de wereldoorlogen, de nationale feestdag, 1 mei... Ook religieuze feesten zijn verbonden aan de (kerkelijke) kalender. Zo groeide carnaval uit Vastenavond, en zijn er de bekende Kerst- en Paasfeesten. Kermissen en jaarmarkten werden vaak georganiseerd naar aanleiding van een kerkelijk feest. Aan de verering van heiligen zijn vaak grote feesten gekoppeld. Naamdagen, Sint-Maartensvuren, Sint-Barbarafeesten... noem maar op. Ook processies en stoeten zijn bekende uitingsvormen van onze feestcultuur. Er horen reuzen bij, er wordt een heiligenbeeld voorgedragen, de stoet is een evocatie van een historische of heilige gebeurtenis. Uit het bovenstaande kunnen we alleen maar concluderen dat er feesten zijn in alle maten en vormen.

3. Verloop van het project 'Feest'

Vorbereiding

Vanaf heden kan u een lijstje doorgeven van twee of drie mogelijke feesten uit uw wijk of gemeente, waarover uw heemkring iets willen schrijven. De redactiewerkgroep kiest samen met u het uiteindelijke feest, dit om te vermijden dat er enkel Sint-Maartensvuren of oogstfeesten worden aangeleverd. Neem dus zeker contact op met één van de contactpersonen om uw ideeën met ons te delen. Ook op de Gouwdag in mei 2009 is er ruimte voor overleg voorzien.

Redactie

Tot 30 november 2009 heeft elke heemkundige kring de tijd om het uiteindelijk gekozen feest te documenteren in een artikel van ca. 10.000 tekens (3 pagina's doorlopende tekst). Laat ons ook gerust weten welke illustraties u hier bij voorziet. U kan zelf foto's bezorgen. Moet er iets bijzonders worden ingescand of gefotografeerd, dan is dit ook mogelijk vanuit het project, stel gerust de vraag.

Vanaf 1 december 2009 begint de eindredactie.

Presentatie

Rond de Gouwdag 2010 zouden we jullie graag het eindresultaat willen presenteren. Door de inspanningen van de Limburgse heemkringen samen te brengen hopen we dat dit een prachtig eindresultaat zal opleveren.

4. Feesten

Het woord 'feest'

Een feest is een ritueel dat in groepsverband wordt uitgevoerd. Het is dynamisch en kent gestructureerde gedrags- en communicatievormen, en wordt meestal als zeer aangenaam ervaren. Feest vieren komt terug in alle culturen en op alle continenten. Het is plezierig en doorbreekt de sleur van alle dag. Feesten ritmeren het kalenderjaar én het leven van een mens. Een feest wordt ook vaak als het tegenovergestelde van iedere dag gezien: een uitzondering dus!

Feesten dragen ook bij tot de sociale cohesie in een gemeenschap (ook de kleinst mogelijke gemeenschap – het gezin). Dat wil niet zeggen dat een feest altijd de sociale ongelijkheid wegwerkt.

Processies en stoeten maken vaak zeer duidelijk wie tot welke stand behoort. Maar feesten zijn wel belangrijk voor de identiteit van

Sint-Barbara

Hoewel de Limburgse mijnen nu al meer dan 20 jaar gesloten zijn, wordt Sint-Barbara of 'Berbke', patrones van de mijnwerkers, nog steeds gevierd op 4 december en dit op verschillende plaatsen in de mijnregio. Zo'n viering gaat vaak gepaard met een stoet van of naar de kerk, waar een mis wordt opgedragen. Tijdens de bloei van de Limburgse Steenkoolmijnen was het feest van de H. Barbara een groot volksfeest. De ingenieurs konden rekenen op een mooie menu en soms een premie, het volk keek naar of nam deel aan een grote optocht door de cité. Vandaag zijn het de verenigingen, waaronder de Mijnwerkers-Brancardiers, die het feest levend houden. De mis en de feestelijkheden erna zijn een goede gelegenheid om werkmakers van vroeger terug te zien.

Paardenmarkt

Omstreeks 17 maart, op het feest van de parochieheilige Sint- Gertrudis, gaat in Kuringen (Hasselt) van oudsher de jaar- en paardenmarkt door. Voor de Tweede Wereldoorlog, toen het paard nog een belangrijke rol speelde als werkdier, werden langs de baan Hasselt-Diest ieder jaar soms duizend paarden opgesteld, bekeken, gekeurd en verhandeld. Na een fase van neergang in de jaren 1970 werd de markt in 1980 nieuw leven ingeblazen door een paardenmarktcomité. Naast de paarden is het jaarmarktgebeuren met marktkramers, kwakzalvers en goochelaars belangrijk voor de sfeer van deze volkse traditie, waarvan de laatste versie in 2009 alweer zijn 30ste verjaardag viert.

Aspecten van feest

In verschillende artikelen gaat prof. dr. Stefaan Top in op de 'homo celebrans', de feestende mens. Mensen kunnen op verschillende manieren participeren aan een feest en ook de ervaringen van een

feest zijn hier mee verbonden. Enerzijds is er een organisatiecomité, anderzijds zijn er participanten of vrijwilligers die hen helpen. En dan zijn er natuurlijk nog de consumenten of feestgangers. Het

feest wordt voor een groot deel speciaal voor hen georganiseerd. Prof. dr. Top noemt ten slotte ook nog de toeristen en de media, die van hetzelfde feest zullen genieten, maar op een meer afstandelijke manier.

Daarnaast is de plaats waar een feest doorgaat, eveneens van groot belang voor het 'typische karakter'. Het dorpsplein of de grote markt, een kapel in het bos, een oorlogsmonument, de straten van een bepaalde wijk... ze zijn onverbreekbaar met het feest verbonden. Bij een feest horen ook niet zelden bepaalde bewegingen (bvb dansen), rituelen

(bvb wijding van een boot met champagne), kleuren (bvb groen, geel en rood voor karnaval), rekwisieten (wagens, poppen, reuzen), eetcultuur (gebraad met groentenkrans)... Dit zijn alle uitingsvormen van een bepaalde boodschap, die achter het feest schuil gaan en die heel interessant zijn om te gaan documenteren.

Al feestend de geschiedenis in

We zijn het er over eens: feesten behoren tot onze cultuur, tot ons collectief geheugen, tot ons erfgoed. Ze bevestigen de identiteit van een dorp of wijk, en dus ook de identiteit van haar bewoners.

Het is heel belangrijk dat het hoe en het waarom van deze feesten verzameld en bewaard blijft. Niet van bovenaf bestudeerd, maar net beschreven vanuit het lokale waarin ook het feest zelf geworteld is.

Meer lezen over feest?

Geschreven

- Stefaan Top, Dorps- en stadsfeesten als cement voor sociaal weefsel, In: Magazine Ter-

zake, december 2000, katern cultuur, II-III, ill.

- Stefaan Top, Feesten als cultureel erfgoed. In: Volkskunde, 99, 1998:1, 40-47.

- Eddie Niesten e.a., Suikerbonen en beschuit met muisjes. Eetgewoonten bij sleutelmomenten in het leven, Leuven, 2005.

- Limburgs Volkskundig Genootschap, Lapesproef van drie zussen, 100 artikels over volkskunde in Limburg, Hasselt, 2004.

- IPPA's feesten en folkloregids voor België, Tielt, 1995.

Digitaal

- De website www.feestelijkvlaanderen.be probeert een eerste inventaris op te maken van alle feesten die momenteel (nog) in Vlaanderen doorgaan. Deze website gaat op zoek naar volkse

en publieke attracties in open lucht met een feestelijk karakter, die bovendien al een zekere traditie hebben opgebouwd. Iedereen kan de website aanvullen. Misschien een idee voor uw lokale feesten die in de uitgave geen plaats zullen vinden?

5. Uitingsvormen van feestcultuur

Feesten zijn deel van het collectief geheugen. Dat betekent dat vandaag nog verrassend veel 'feestelijk' erfgoed in het bezit van musea, privé-verzamelaars en dus ook van geschied- en heemkundige kringen is. Dit zijn doorgaans erg heterogene maar boeiende collecties, zoals onder meer op tape vastgelegde verhalen of filmbeelden, textiel, sculpturen, schilderijen, documenten of edele metalen. Het maakt niet uit of het gaat om meer volkse dan wel om zeer kostbare uitingsvormen van feestcultuur. Dit erfgoed verdient om op een verantwoorde en hedendaagse manier te worden behouden en gepresenteerd. Hieronder volgt wat meer uitleg over al deze mogelijke bronnen, die u kan gebruiken om een feest uit uw wijk of gemeente mee te documenteren.

Er worden ook telkens bewaartips meegegeven.

a. Textiel (feestkledij, vaandels...)

Processies, zevenjaarlijkse feesten of meer profane optochten gaan doorgaans gepaard met statig geklede stoeten van geestelijken en hoogwaardigheidsbekleders. Maar ook carnaval betekent elk jaar een uitbundig kleurenspeel van feestkledij, zotskappen, maskers en praalwagens bekleed met textiel.

Historische (en hedendaagse) collecties kazuifels, schoudervelums, processievaandels of - baldakijnen, maar ook carnavalskostuums en -maskers, hoofddekfels en vlaggen zijn vaak erg mooie en kostbare textielobjecten. Maar ook erg

Gouden Bruiloft

Een Gouden Bruiloft werd en wordt enorm gevierd in Limburg. Zo erg, dat heel wat Gouden Bruiloften in het collectieve geheugen van een dorp of wijk zitten (althans in dat van de iets oudere generatie). Vroeger waren de levensverwachtingen immers minder hoog – een Gouden Bruiloft kwam soms maar om de 10 jaar voor! De buurt speelde altijd een belangrijke rol in de organisatie van het feest. In tegenstelling tot nu speelden de burens een heel belangrijke rol in iemands leven. Bij minder goedgevoelde mensen deed de buurt zelfs een collecte, zodat er toch kon gefeest worden.

Maanden van tevoren richtten de burens een feestcomité op. De avond voor het feest werd er stevast 'gesierd' met lokale materialen zoals dennentakken en bloemen uit

'de hof'. Tijdens de eerste helft van de 20ste eeuw werd het paar zelfs rondgereden met paard en kar. Heel vaak werd er ook een 'staatsieportret' gemaakt waarbij de hele familie (en soms ook het hele feestcomité) prachtig op de foto ging.

kwetsbaar. Vaak zijn deze textilia nog uit gemengde materiaalsoorten samengesteld: katoen of polyester, edelstenen, motieven die in gouddraad zijn

geborduurd, voeringen in een andere stof dan de kleding of de vaandel, accessoires, enz.. Voor het bewaren volstaat doorgaans een relatief koele en niet te vochtige bewaaromgeving, maar vooral licht moet voor het behoud van textiel worden geweerd.

b. Archiefmateriaal

Archiefdocumenten zijn erg dankbare bronnen om de feestcultuur te onderzoeken. Dit zijn onder meer affiches, aankondigingen, uitnodigingen, programma's, menukaarten, prenten en prentjes, knipsels... Zij bevatten een schat aan informatie over de locatie, de inhoud en de motivatie voor het feest. Fotografisch materiaal is een minstens even dankbare informatiebron. Van elk feest in de buurt gedurende de afgelopen eeuw zijn wellicht foto's te vinden: gouden bruiloften, processies, wijdingen, schuttersfeesten, enz. Foto's bieden een momentopname van de (historische) kleur en sfeer van het feest, maar geven ook een beeld van de toenmalige genodigden en deelnemers, van de locatie waar het feest plaatsvindt en de wijze waarop die is 'opgesmukt'. Papieren dragers zijn even kwetsbaar als textiel, zoniet kwetsbaarder. Een zuurvrije omgeving en het vermijden van licht is een must voor een goede bewaring ervan. Voor de negatieven van foto's (en dia's) is een koele omgeving geschikt.

c. Film en geluid

Film- en geluidsopnamen worden hoe langer hoe meer als waardevolle archiefbron geraadpleegd en vandaag gebruikt om het (immaterieel) erfgoed van de toekomst vast te leggen. De recent toegenomen aandacht voor het immaterieel erfgoed in het algemeen en voor de methodiek van de mondelinge geschiedenis in het bijzonder (zie verder), maakt het registreren van verhalen en beelden vandaag ook erg actueel. Deze opnamen zijn een onuitputtelijke bron voor het documenteren van het meer recente collectief geheugen. Het opslaan van geluids- en vooral filmbanden in een koele en donkere ruimte biedt meer garanties op bewaring. Vandaag biedt een hoogwaardige digitalisering van ouder filmmateriaal mogelijkheden op een duurzame bewaring en presentatie, al zal dit moeten blijken op de lange termijn. Het project 'Limburg in klank en beeld' wil hiertoe zeker bijdragen.

d. Rituelen

Rituelen zijn op hun beurt een markante vorm van immaterieel erfgoed. Ze worden in hoofdzaak gedocumenteerd via filmbeelden, foto's, geregistreerde getuigenissen van personen. Ook de materiële 'relicten', zoals plaquettes, medailles, gedachtenisprenten, enz. zijn niet

Kroningsfeesten

De Mariaverering in Tongeren is eeuwenoud. In 1620 werd beslist dat op alle dagen waarop Onze Lieve Vrouw werd geëerd, er geen brood gebakken mocht worden, en dat iedereen zich moest onthouden van 'slafelijke arbeid'. In 1947 werd bepaald dat de jaarlijkse kermis moest doorgaan op de zondag na het feest van Maria-Geboorte op 8 september. En dat is nog steeds zo. Dat de stadskleuren van Tongeren wit en blauw zijn, de kleuren van de Heilige Maagd, is dus geen toeval. De eigenlijke Kroningsprocessie is gegroeid uit de middeleeuwse heiligdomsvaart of reliekenprocessie. Vermoedelijk werd die zevenjaarlijkse reliekentoonstelling voor het eerst in 1390 georganiseerd. Tot 1790 werd de traditie in ere gehouden, maar vanaf dan werd de verering door de Fransen verboden. Tussen 1830 en 1890 werden sporadische toningen gehouden, zoals in 1866 bij de inwijding van het Ambiorixbeeld. Pas vanaf 1890 knoopt men terug aan bij de middeleeuwse traditie en vinden de ommegangen opnieuw zevenjaarlijks plaats. In 2009 trekt de stoet voor de zeventiende maal uit.

over het hoofd te zien. Rituelen zijn ofwel verbonden aan verschillende godsdiensten en hun erediensten; hebben te maken met de belangrijke fasen in het leven (geboorte, huwelijk en dood) of zijn eerder profaan (verenigingsfeesten, nationale feestdagen, herdenkingen, ...).

e. Objecten (feestdecoraties, heilige voorwerpen...)

Erfgoedobjecten zijn de meest tastbare en ook de meest gepresenteerde uitingsvormen van feestcultuur: muziekinstrumenten van fanfares en harmonieën, zilveren schuttersbreuken, medallions, poppen en decors in

hout of in kleurrijk beschilderd papier maché, heiligenbeelden die worden meegedragen in processies, kostbare sieraden en juwelen, schilderijen met feestelijke taferelen of herdenkingen, relieken en reliekebeelden... Deze objecten zijn soms niet meer in gebruik en hebben vandaag een nieuwe cultuurhistorische bestemming gevonden in een museum of privécollectie. In dat geval worden ze goed bewaard en gepresenteerd. Heel wat van deze voorwerpen zijn (gelukkig) nog effectief in gebruik. Dit maakt de objecten ook extra kwetsbaar: beeldhouwwerken of relieken die worden meegedragen in processies kunnen

OLS

Het Oud Limburgs Schuttersfeest is de grootste Schuttersbijeenkomst van de Benelux. Het gaat om bukschutters, die vooral actief zijn in het Noorden en Oosten van Belgisch Limburg en in Nederlands Limburg. Heel belangrijk bij dit feest is de schietwedstrijd. Men strijdt er om 'den Um', de trofee van de wedstrijd. Maar dit is lang niet het enige. Het OLS begint met een urenlange optocht van de deelnemende schutterijen, die prachtig zijn uitgedost. Zo zit er in elke schutterij een bordjesdrager, een bieleman en sappeur, een tambout-maitre, marketensers, officieren, geweerdragers en last but not least – de koning met zijn koningin. Tienduizenden mensen wonen dit feest bij. Wie het OLS wint, mag de volgende editie in zijn eigen gemeente organiseren. Bij het organiseren van een OLS helpt meestal de hele dorpsgemeenschap mee.

beschadigd worden, textiel dat gedragen wordt of vaandels in gebruik zijn aan slijtage onderhevig, maskers of hoofddeksels in diverse materialen kunnen eveneens beschadigd worden, praalwagens kunnen stuk lopen. Dit mag de eigenaars er toch niet van weerhouden ze te gebruiken waarvoor ze oorspronkelijk zijn vervaardigd.

Extra aandacht voor een verantwoorde bewaring en voor herstel en conservatie waar nodig, is daarentegen wel wenselijk. De diversiteit van deze materialen maakt dan ook dat extern advies over

conservering of presentatie van deze objecten op termijn geen overbodige luxe is.

f. Verhalen en mondelinge geschiedenis

Mondelinge geschiedenis is de naam van een onderzoeksmethode waarbij de mens als een historische bron wordt beschouwd. Zo kan men door het interviewen van getuigen een geschiedenis (mee helpen) schrijven. Een mondelinge bron is in die zin vergelijkbaar met een schriftelijke of picturale bron.

De methode van de mondelinge geschiedenis is de laatste jaren erg populair in projecten van musea, erfgoedcellen, heemkringen en andere verenigingen. Maar het is geen nieuwe methode. In de jaren '60 was er al sprake van een verhoogde interesse in het verhaal van het gewone volk.

Onderzoeksjournalisten, maar ook historici, begonnen de man in de straat te bestuderen. Mondelinge geschiedenis bleek dé methode te zijn om bepaalde minderheden in de bevolking, die een schriftloze cultuur hadden en dus weinig papieren sporen nalieten, te gaan onderzoeken.

Pas in de jaren '80 vond mondelinge geschiedenis ingang in Vlaanderen. Zo interviewde

journalist Maurice De Wilde maar liefst 300 getuigen voor zijn serie 'de nieuwe orde'. Maar toch stond men ook wat twijfelachtig ten opzichte van mondelinge geschiedenis. Er was heel wat sceptis over de mens als bron voor historische informatie. En ook de onderzoeker bleek die 'bron' te beïnvloeden, met het soort vragen, zijn houding, de omgeving waarin het interview plaatsvond... Mondelinge geschiedenis werd te subjectief bevonden. Toch zijn ook de papieren bronnen zijn in zekere zin subjectief. Elk voorwerp of document dat ons vanuit de geschiedenis bekend is, draagt immers de stempel van de maker.

Tegenwoordig zijn er heel wat projecten die gebruik maken van mondelinge geschiedenis, zoals bijvoorbeeld de herdenking van Expo '58 in 2008. Ook heel wat heemkringen verzamelen getuigenissen van mensen uit een dorp of wijk. Die projecten tonen aan hoe belangrijk het is om getuigenissen te verzamelen. Zij leveren niet alleen nieuwe informatie op, ze maken het bekende verhaal ook rijker en complexer. Vele interviews bevatten informatie die nergens anders is vastgelegd. Niet alleen de informatie uit een interview is belangrijk. Getuigen vertellen ook een persoonlijk verhaal, dat vaak afwijkt van het 'grote verhaal', de gecanoniseerde geschiedenis. Getuigenissen zijn zelfs noodzakelijk om het officiële discours te nuanceren. Mondelinge bronnen hebben bovendien een enorme potentie om luisteraars of bezoekers te ontroeren. Een persoonlijk verhaal maakt geschiedenis tastbaar.

6. Contact

Voor alle vragen, neem gerust contact op met één van de onderstaande personen.

Heemkunde Limburg vzw

Raymond Lambie

T 089 71 64 4

M raymond.lambie@pandora.be

Luk Van de Sijpe

T 011-44 70 07

M lukvds@pandora.be

Rombout Nijssen

T 011 22 17 66

M rombout.nijssen@arch.be

Ferdi Geerts

T 011 80 34 10

M ferdi.geerts@erfgoedlommel.be

PCCE

Anne Milkers, PCCE,

T 011 23 75 75

M amilkers@limburg.be

Erfgoedcel Hasselt

Hanne Indekeu

Groenplein 1, 3500 Hasselt

T 011 23 90 87

M hanne.indeku@hasselt.be

Erfgoedcel Sint-Truiden

Lieve Opsteyn

Diesterstraat 1, 3800 Sint-Truiden

T 011 70 18 32

M lieve.opsteyn@sint-truiden.be

Erfgoedcel Tongeren

Steven Vandewal, archivaris

Maastrichterstraat 10, 3700 Tongeren

T 012 39 02 64,

M steven.vandewal@stad Tongeren.be

Erfgoedcel Mijn-Erfgoed

Katrien Schaerlaekens

E. Coppélaan 91, 3600 Genk

T 089 811 412

M katrien@mijnerfgoed.be

Niet alle feesten in Limburg groeien uit tot een evenement waar honderden of duizenden mensen van kunnen meegenieten. Sommige feesten zijn van een veeleer kleinschalige aard, maar evengoed het documenteren waard. Denk maar aan het jaarlijkse feestje van de spaardersclub op café, het spel zonder grenzen tussen bepaalde wijken, supportersfeesten, oogstfeesten, priesterwijdingen en schoolfeesten!

